สารบาญ

คำนำในการจัดพิมพ์ครั้งที่ 1[1] 7
บทส่งท้ายฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 13
คำนำฉบับพิมพ์ภาษาฝรั่งเศส 23
บทส่งท้ายฉบับพิมพ์ภาษาฝรั่งเศส 27
คำนำฉบับพิมพ์ครั้งที่ 3 29
คำนำฉบับพิมพ์ภาษาอังกฤษ 31
คำนำฉบับพิมพ์ครั้งที่ 4 36

หมวด 1
สินค้าและเงินตรา

บทที่ 1 สินค้า..... 43 – 89
1. องค์ประกอบ (factor) สองอย่างของสินค้า : มูลค่าในการใช้สอยและมูลค่า (ตัวมูลสาร (substance) แท้ของมูลค่า, ปริมาณมูลค่า)..... 43
2. ลักษณะ 2 ชั้นของแรงงานที่ปรากฏแปลงร่างในสินค้า..... 49
3. รูปแบบมูลค่าหรือมูลค่าในการแลกเปลี่ยน..... 55
A. รูปแบบมูลค่าที่ง่ายที่สุด, เฉพาะส่วนหรือโดยบังเอิญ 56
(1) ขั้วการแสดงออกทางมูลค่า 2 ขั้ว : รูปแบบมูลค่าสัมพัทธ์และรูปแบบมูลค่าทัดเทียม..... 56
(2) รูปแบบมูลค่าสัมพัทธ์ 57
(a) เนื้อหาของรูปแบบมูลค่าสัมพัทธ์ 57
(b) ข้อกำหนดปริมาณแห่งรูปแบบมูลค่าสัมพัทธ์ 61
(3) รูปแบบค่าทัดเทียม 63
(4) ตัวองค์ประกอบรวมของรูปแบบมูลค่าที่ง่ายๆ 67
B. รูปแบบมูลค่ารวมหรือขยายใหญ่ 69
(1) รูปแบบมูลค่าสัมพัทธ์ที่ขยายใหญ่ 70
(2) รูปแบบมูลค่าทัดเทียมพิเศษจำเพาะ 71

(3) ข้อบกพร่องของรูปแบบมูลค่าที่ขยายใหญ่และรูปแบบรวมยอด 71
C รูปแบบมูลค่าทั่วไป 72
(1) ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงแล้วของรูปแบบมูลค่า 72
(2) ความสัมพันธ์ในการพัฒนาของรูปแบบมูลค่าสัมพัทธ์ กับรูปแบบมูลค่าทัดเทียม 74
(3) การก้าวข้ามจากรูปแบบมูลค่าทั่วไปเข้าสู่รูปแบบสินค้าเงินตรา 76
(4) ลักษณะศาสนาบูชาสิ่งของของสินค้าและความลี้ลับของมัน 77
บทที่ 2 ช่วงวิถีการแลกเปลี่ยน 90 – 98
บทที่ 3 เงินตราและการหมุนเวียนของสินค้า 99 – 147
1. บรรทัดฐานมูลค่า 99
2. ปัจจัย (means) การหมุนเวียน 99
(a) รูปแบบการเปลี่ยนแปลง (metamorphosis) ของสินค้า 99
(b) การหมุนเวียนของเงินตรา 117
(c) เหรียญกษาปณ์สัญญลักษณ์ของมูลค่า 127
3. เงินตรา 132
(a) การเก็บสะสมเงินตรา 132
(b) ปัจจัย (means) การชำระ 137
(c) เงินตราโลก 144

หมวด 2
เงินตราเปลี่ยนพลิกเป็นทุน

บทที่ 4 เงินตราเปลี่ยนพลิกเป็นทุน ..... 148 - 177
1. สูตรรวมของทุน 148
2. ความขัดแย้งของสูตรรวม 157
3. การซื้อและการขายกำลังแรงงาน 167

หมวด 3
การผลิตของมูลค่าส่วนเกินสัมบูรณ์

บทที่ 5 ช่วงวิถีของแรงงานและช่วงวิถีการเพิ่มงอกของมูลค่า ..... 178 – 197
1. ช่วงวิถีของแรงงาน 178
2. ช่วงวิถีการเพิ่มงอกของมูลค่า 186

บทที่ 6 ทุนที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้และทุนที่เปลี่ยนแปลงได้ ..... 198 – 208
บทที่ 7 อัตรามูลค่าส่วนเกิน ..... 209 – 225
1. ระดับการขูดรีดของกำลังแรงงาน 209
2. การแสดงออกในส่วนที่ตอบสนองผลิตภัณฑ์ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ 216
3. ชั่วโมงสุดท้ายของ SENIOR 219
4. ผลิตภัณฑ์ส่วนเกิน 225
บทที่ 8. วันทำงาน ..... 226 – 299
1. ขอบเขตของวันทำงาน 226
2. ความละโมบต่อแรงงานส่วนเกินเจ้าของโรงงานและเจ้าศักดินา 230
3. สาขาอุตสาหกรรมอังกฤษที่ไม่ได้ถูกกฎหมายจำกัดในด้านขูดรีด 238
4. งานกลางวันและงานกลางคืนระบบเปลี่ยนกะทำงาน 252
5. การต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งวันทำงานที่ปกติ กฎหมายที่เกี่ยวกับการยืดเวลาวันทำงาน ที่มีลักษณะบังคับ จากสมัยกลางในศตวรรษที่ 14 จนถึงปลายสมัยศตวรรษที่ 17 260
6. การต่อสู้เพื่อช่วงชิงให้มาซึ่งวันทำงานที่ปกติ การจำกัดของกฎหมายในลักษณะ บีบบังคับต่อเวลาแรงงาน กฎหมายโรงานของอังกฤษในปี 1833 – 1864 274
7. การต่อสู้เพื่อช่วงชิงวันทำงานปกติ พระราชบัญญัติโรงงานของอังกฤษ ที่มีผลกระทบต่อประเทศอื่นๆ 295
บทที่ 9 อัตรามูลค่าส่วนเกินและขนาดปริมาณ (magnitude) มูลค่าส่วนเกิน ..... 300 – 308

หมวด 4

การผลิตของมูลค่าส่วนเกิน

บทที่ 10 มโนทัศน์ (concept) ของมูลค่าส่วนเกินสัมพัทธ์ ..... 309 – 317
บทที่ 11 การประสานร่วมมือกัน ..... 318 – 330
บทที่ 12 การแบ่งงานหัตถกรรมและหัตถกรรมโรงงาน ..... 331 – 362
1. กำเนิด 2 ขั้นของหัตถกรรมโรงงาน 331
2. กรรมกรเฉพาะส่วนรวมทั้งเครื่องมือของเขา 333
3. รูปแบบพื้นฐาน 2 ชนิดของหัตถกรรมโรงงานและอุตสาหกรรม หัตถกรรมโรงงานที่มีอินทรีย์ที่ผสมผสานกัน 336
4. การแบ่งงานภายในของหัตถกรรมโรงงานและการแบ่งงานภายในของสังคม 345
5. ลักษณะการผลิตทุนนิยมของหัตถกรรมโรงงาน 353
บทที่ 13 เครื่องจักรและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ..... 363 – 497
1. การพัฒนาของเครื่องจักร 363

2. มูลค่าของเครื่องจักรได้เคลื่อนย้ายไปยังผลิตภัณฑ์ 377
3. การผลิตเครื่องจักรได้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อกรรมกร 385
(a) การครอบครองของทุนที่มีต่อกำลังแรงงานเสริม แรงงานสตรีและแรงงานเด็ก 385
(b) การยืดขยายให้ยาวออกไป 395
(c) การเสริมทวีการเร่งของแรงงาน (intensification) 399
4. โรงงาน 410
5. การต่อสู้ระหว่างกรรมกรและเครื่องจักร 418
6. เกี่ยวกับทฤษฎีที่ว่า กรรมกรที่ถูกเครื่องจักรเบียดออกไปนั้นจะต้องได้รับการชดเชย 429
7. กรรมกรได้ถูกเบียดออกและถูกดูดซับเข้ามาไปตามการพัฒนาของการผลิตของเครื่องจักรวิกฤติการณ์ของกิจการปั่นและทอฝ้าย 437
8. การปฏิวัติของแรงงานครอบครัว, หัตถกรรมและหัตถกรรมโรงงานที่อุตสาหกรรมใหญ่ได้ก่อให้เกิดขึ้น 451
(a) การสูญสิ้นของการประสานร่วมมือที่ถือเอาหัตถกรรมและการแบ่งงานเป็นพื้นฐาน 451
(b) ผลกระทบของระบบโรงงานที่มีต่อแรงงานของหัตถกรรมโรงงานและครอบครัว 452
(c) หัตถกรรมโรงงานสมัยปัจจุบัน 453
(d) แรงงานครอบครัวสมัยปัจจุบัน 457
(e) การก้าวข้ามเข้าสู่ (transition) อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของหัตถกรรมโรงงานสมัยปัจจุบันและแรงงานครอบครัว การปฏิวัติดังกล่าวนี้ได้เร่งเร็วขึ้นเพราะได้มีการใช้พระราชบัญญัติโรงงานในรูปแบบการผลิต 2 ประเภทดังกล่าวนี้ 461
9. พระราชบัญญัติโรงงาน (มาตราสุขอนามัยและมาตราการศึกษา การบังคับใช้ทั่วไปของมันในอังกฤษ) 471
10. อุตสาหกรรมใหญ่และการเกษตรกรรม 495

หมวด 5

การผลิตของมูลค่าส่วนเกินสัมบูรณ์ และมูลค่าส่วนเกินสัมพัทธ์

บทที่ 14 มูลค่าส่วนเกิน สัมบูรณ์และมูลค่าส่วนเกินสัมพัทธ์ ..... 498 – 508
บทที่ 15 การเปลี่ยนแปลงทางปริมาณของราคากำลังแรงงานและมูลค่าส่วนเกิน ..... 509 – 519
I ระดับความยาวของวันทำงานและการเสริมทวีการเร่งงาน (intensity) ได้เปลี่ยนแปลง (ได้กำหนดเป็นที่แน่นอน) กำลังการผลิตของแรงงานเปลี่ยนแปลงได้ 510

II วันทำงานและกำลังการผลิตของแรงงานไม่เปลี่ยนแปลง
การเสริมทวีการเร่งของแรงงาน (intensity) จะเปลี่ยนแปลงได้ 513
III กำลังการผลิตของแรงงานและการเสริมทวีการเร่งของแรงงานไม่เปลี่ยนแปลง
วันทำงานเปลี่ยนแปลงได้ 515
IV เวลาต่อเนื่องของแรงงานกำลังการผลิตของแรงงานและการเสริมทวี
การเร่งของแรงงานได้เปลี่ยนแปลงพร้อมกันในเวลาเดียวกัน 517
บทที่ 16 สูตรต่างๆของอัตรามูลค่าส่วนเกิน ..... 520 – 523

หมวด 6
ค่าจ้างแรงงาน

บทที่ 17 มูลค่าหรือราคาของกำลังแรงงานได้เปลี่ยนพลิกเป็นค่าจ้างแรงงาน ..... 524 – 531
บทที่ 18 ค่าจ้างแรงงานที่คิดตามเวลา ..... 532 – 539
บทที่ 19 ค่าจ้างแรงงานที่คิดตามชิ้น ..... 540 – 548
บทที่ 20 ความแตกต่างทางประชาชาติของค่าจ้างแรงงาน ..... 549 – 554

หมวด 7
ช่วงวิถีของการสะสมของทุน

บทที่ 21 การผลิตอีกที่ง่ายๆ ..... 557 – 569
บทที่ 22 มูลค่าส่วนเกิน เปลี่ยนพลิกเป็นทุน ..... 570 – 602
1. ช่วงวิถีการผลิตทุนนิยมที่ขนาดขยายใหญ่, กฎเกณฑ์กรรมสิทธิของผลิตสินค้า
เปลี่ยนพลิกเป็นกฎเกณฑ์การครอบครองของทุนนิยม 570
2. ข้อคิดเห็น (conception) ที่ผิดพลาดของเศรษฐศาสตร์การเมือง
เกี่ยวกับการผลิตที่ขยายขนาดใหญ่ขึ้น 578
3. มูลค่าส่วนเกินแบ่งออกเป็นทุนและรายได้ ทฤษฎีที่ว่าด้วยการชดเชย 581
4. สภาพการณ์หลายๆอย่างที่ไม่เกี่ยวกับอัตราสัดส่วนของมูลค่าส่วนเกินที่แบ่งออกเป็นทุน
และรายรับ แต่จะกำหนดปริมาณการสะสม : ระดับการชูดรีดของกำลังแรงงาน, กำลัง
การผลิตของแรงงาน, การขยายใหญ่ของจำนวนต่างระหว่างทุนใช้ลอยและทุนที่บริโภค
ปริมาณของทุนที่ทดรองล่วงหน้า 589
5. ที่เรียกว่ากองทุนแรงงาน 599
บทที่ 23 กฎเกณฑ์ทั่วไปของการสะสมของทุนนิยม 603

1. การประกอบของทุนไม่เปลี่ยนแปลง ความต้องการที่มีต่อกำลังแรงงาน
ได้เพิ่มทวีขึ้นไปตามการเพิ่มทวีของการสะสม 603
2. การลดลงที่สัมพัทธ์ในส่วนของทุนที่เปลี่ยนแปลงได้ ในขั้นตอนของการสะสม
และการรวมตัว (concentration) ที่ตามติดการสะสม 612
3. ประชากรล้นเกินสัมพัทธ์
หรือการผลิตที่เพิ่มขึ้นลักษณะก้าวหน้าของกองหนุนอุตสาหกรรม 619
4. รูปแบบการดำรงอยู่ต่างๆของประชากรที่ล้นเกินสัมพัทธ์
กฎเกณฑ์ทั่วไปของการสะสมของทุนนิยม 631
5. ตัวอย่างที่เป็นจริงของกฎเกณฑ์โดยทั่วไปของการสะสมของทุนนิยม 638
(a) อังกฤษในปี 1846 – 1866 638
(b) ชนชั้นที่ได้รับค่าตอบแทนน้อยนิดในชนชั้นอุตสาหกรรมของบริติช (British) 644
(c) ประชากรที่เคลื่อนไหล 654
(d) ผลกระทบของวิกฤตการณ์ที่มีต่อส่วนที่มากที่สุด
ของค่าตอบแทนในชนชั้นกรรมกร 655
(e) ชนชั้นกรรมาชีพเกษตรกรรมของบริติช 664
(f) ไอร์แลนด์ 689
บทที่ 24 ที่เรียกว่าการสะสมบุพกาล ..... 705 – 752
1. ความลี้ลับของการสะสมบุพกาล 705
2. การดำเนินการยึดที่ดินต่อประชาชนที่อาศัยในชนบท 708
3. พระราชบัญญัติคาวเลือดที่ใช้มาลงโทษผู้ถูกยึดครอง
ตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 15 เป็นต้นมา กฎหมายกดค่าจ้างแรงงานให้ต่ำลง 725
4. กำเนิดของเจ้าของฟาร์มที่เช่าที่ของทุนนิยม 732
5. บทบาทโต้กลับของการปฏิวัติเกษตรกรรมที่มีต่ออุตสาหกรรม
การก่อตัว (creation) ของตลาดภายในประเทศของทุนอุตสาหกรรม 734
6. กำเนิดของนายทุนอุตสาหกรรม 736
7. แนวโน้มทางประวัติศาสตร์ของการสะสมทุนนิยม 749
บทที่ 25 ทฤษฎีอาณานิคมสมัยปัจจุบัน 753